

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 246

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1080

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Δικαίωμα χρήσεως βοσκῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 24—9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἕκαστος δημότης δικαιοῦται ὅπως βόσκῃ ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων:

α) Δωρεὰν τέσσαρα (4) μεγάλα καὶ δέκα (10) μικρὰ ζῶα (πρόβατα, αἶγες).

β) Ἐπὶ καταβολῇ ἐτησίου δικαιώματος, προσδιοριζομένου κατὰ κεφαλὴν ζώου δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, διὰ τὰ κατεχόμενα πέρα τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ ζῶα.

Τὸ δικαίωμα βοσκῆς δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ κατώτερον τῶν δραχμῶν ὀκτὼ (8) καὶ ἀνώτερον τῶν δέκα ἓξ (16) δι' ἕκαστον μικρὸν ζῶον, οὐδὲ κατώτερον τῶν δραχμῶν δέκα ἓξ (16) καὶ ἀνώτερον τῶν τριάκοντα δύο (32), δι' ἕκαστον μεγάλο ζῶον. Διὰ τὰ θηλάζοντα μεγάλα ζῶα μέχρις ἓξ μη-

νῶν καὶ τὰ θηλάζοντα μικρὰ μέχρι τριῶν μηνῶν, δὲν ὀφείλεται δικαίωμα βοσκῆς. Τὸ δικαίωμα βοσκῆς ὀφείλεται εἰς τὸ ἀκέραιον ἀσχέτως τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τῆς βοσκῆς, ἐπιβάλλεται δὲ καὶ εἰς περιπτώσεις ὑπάρξεως βελτιωμένου βοσκοτόπου. Κύριοι ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κάτοχοι βοσκησίμων τόπων συνολικῶς μεγαλυτέρων τῶν πεντακοσίων (500) στρεμμάτων, δὲν δικαιοῦνται χρήσεως τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος προστίθεται παράγραφος 8, ἔχουσα οὕτω:

«8. Ἡ ἔκτασις ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων δημότου, εἰς τὸν ὁποῖον παρέχεται τὸ δικαίωμα βοσκῆς ἐντὸς τῆς συνολικῆς βοσκησίμου ἐκτάσεως τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, συνυπολογίζεται κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῶς χρησιμοποιουμένης ὑπ' αὐτοῦ γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Γεωργίας καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν βοσκησίμων τόπων, τὸ δικαίωμα βοσκῆς ὁρίζεται ηὐξημένον καὶ πάντως οὐχὶ πέρα τοῦ τετραπλασίου τοῦ καθορισθέντος διὰ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου βόσκοντα ζῶα τῶν δημοτῶν καὶ ἑτεροδημοτῶν».

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ διαπίστωσις τῆς αὐθαιρέτου βοσκῆς γίνεται ὑπὸ ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τῆς ἀγροφυλακῆς ἢ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ καθορισμὸς τοῦ καταβλητέου δικαιώματος ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ὡς αὐθαίρετος βοσκὴ δὲν θεωρεῖται ἡ βοσκὴ ζώων ὁδηγουμένων εἰς θερινὰς ἢ χειμερινὰς βοσκάς, ἐφ' ὅσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος δὲν παρατείνεται πέρα τῶν τεσσαράκοντα ὀκτὼ (48) ὡρῶν».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. δ/τος 216/1973 «περὶ διαχειρίσεως καὶ βελτιώσεως τῶν βοσκοτόπων» δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων.

Ἄρθρον 2.

Δικαίωμα ἐπὶ ἐμπορίας ποσίμων ἰαματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 12.

Δικαίωμα ἐπὶ ἐμπορίας ποσίμων ἰαματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων.

1. Ἡ ἐμπορία ποσίμων ἰαματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων ἀνηκόντων εἰς δήμους ἢ κοινότητας διατιθεμένων εἴτε ἐν φυσικῇ καταστάσει, εἴτε δι' ἀναμίξεως αὐτῶν μετὰ χημικῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν ἢ χυμῶν καὶ ὑφ' οἱανδήποτε ὀνομασίαν, κατάστασιν καὶ συσκευασίαν, ἐπιτρέπεται, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ περὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ ὕδατος, μόνον κατόπιν ἀδείας, χορηγουμένης αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν ὁποίαν προσδιορίζεται καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ἰσχύος ταύτης.

2. Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἡ ἐλαχίστη ποσότης ὕδατος διὰ τὴν ὁποίαν θὰ καταβάλλεται τὸ ἀνάλογον δικαίωμα, ἀνεξαρτήτως τῆς λήψεως ἢ μὴ τῆς ποσότητος ταύτης, ὁ χρόνος καταβολῆς τούτου καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι, πρὸς διασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

3. Ὁ τυγχάνων τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας ὑποχρεοῦται: α) Νὰ τηρῇ τοὺς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὅρους τοὺς διασφαλίζοντας τὴν γνησιότητα καὶ ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν ὑδάτων, β) νὰ καταβάλῃ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος δικαίωμα ὁριζόμενον εἰς 0,30 δραχμὰς ἀνὰ λίτρον ὕδατος μειούμενον εἰς 0.20 δραχμὰς ὅταν γίνεται πρόσμιξις τούτου μετὰ χυμῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος β. δ/τος δικαιώματος ὑδρεύσεως καὶ γ) νὰ ἐκδίδῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ π. δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ὁριζόμενον δελτίον ἀποστολῆς, εἰς τριπλοῦν, τὸ ἓν ἀντίτυπον τοῦ ὁποίου συνοδεύει τὸ μεταφερόμενον ὕδωρ μέχρι τοῦ τόπου προορισμοῦ καὶ παραδίδεται εἰς τὸν παραλήπτην, τὸ ἕτερον ἀποστέλλεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα καὶ τὸ τρίτον παραμένει εἰς τὸ στέλεχος. Τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ληφθεῖσαν ποσότητα ὕδατος ποσὸν τοῦ δικαιώματος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ὕδατος μηνός, ἀποστελλομένου ἅμα ὑπὸ τούτου εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τοῦ σχετικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλιποῦς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ δικαιώματος καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου, δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τὸ ἀναλογοῦν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ληφθείσης ποσότητος ὕδατος μετὰ ἰσοπόσου προστίμου. Ἡ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχὴ δικαιοῦται εἰς ἔλεγχον τῆς κανονικῆς ἐκδόσεως τῶν δελτίων ἀποστολῆς καὶ ἀποδόσεως τοῦ τέλους. Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαίωμα δύναται νὰ αὐξάνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐμπορίου δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐπὶ τελεσιδίκου καταδίκης τοῦ τυχόντος ἀδείας, τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δικαιοῦται εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας.

5. Δι' οἱανδήποτε παράβασιν τῶν διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἀποφάσεως ὁριζομένων ὅρων, βεβαιουμένην ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τὸ συμβούλιον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἐλεγχομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης.

6. Ὅστις, ἄνευ ἀδείας, προβαίνει εἰς ἐμπορίαν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὑδάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καταλογιζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς βάρος αὐτοῦ τοῦ ἀναλογοῦντος δικαιώματος ἐπὶ τῆς ληφθείσης ποσότητος ὕδατος μετὰ ἰσοπόσου προστίμου.

7. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἐκτιμωμένας ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, δύναται νὰ χορηγῆται εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον τῇ αἰτήσει του καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 δικαιώματος, ἄδεια μεταφορᾶς ποσίμου ὕδατος, ἀποκλειστικῶς ὅμως διατιθεμένου δι' ὕδρευσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ διάθεσις τούτου, εἰς τοὺς κατοίκους τῆς κοινότητος θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τιμήματος, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀγορανομικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ βυτίου, ἐφ' ὅσον τηροῦνται οἱ ἀπαραίτητοι ὅροι ὑγιεινῆς, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνανεουμένην ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας, μερίμνῃ τοῦ ἀδειούχου.

8. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἰσχυουσῶν συμβάσεων μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ἐμπορίας ποσίμων ἰαματικῶν ἢ μὴ ὑδάτων ἢ χορηγήσεως ἀδείας ἐμπορίας τούτων. Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπόκεινται καὶ τὰ ἐξαγόμενα

πρὸς κατανάλωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὕδατα, βάσει συμβάσεων μισθώσεως ἢ ἀδειῶν ἐμπορίας».

Ἄρθρον 3.

Τέλος χρήσεως πεζοδρομίων. πλατειῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 13.

Τέλος χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ, ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, ἐπιβολὴ τέλους εἰς βάρος τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσκαίρως πεζοδρόμια, ὁδούς, πλατείας καὶ ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν. Ὡς κοινόχρηστος χῶρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοεῖται καὶ τὸ δάπεδον χώρων μεταξὺ τῆς θέσεως τῶν προσόψεων τῶν ἰσογείων τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν ἐγκεκριμένων οἰκοδομικῶν γραμμῶν (στοαὶ καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν ὡς καὶ ἀποτμήσεις γωνιῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων), ἀποτελούντων τῶν χώρων τούτων προεκτάσεις πεζοδρομίων καὶ ἀφεθέντων εἰς κοινὴν χρῆσιν.

2. Τὰ τμήματα τῶν κοινοχρήστων χώρων, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Εἰς δήμους πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου δημοσιεύεται ἅπαξ εἰς μίαν ἢ δύο ἐφημερίδας τῆς πόλεως ἢ τοῦ νομοῦ. Προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος.

3. α. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλος ὁρίζεται ἐτήσιον δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ἀνεξαρτήτως χρόνου χρήσεως καὶ ἀναλόγως τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως ἢ χωρίου εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ χρησιμοποιούμενος χῶρος. Ἐπὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω χώρων ὡς προθήκης καταστήματος, τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς τὸ διπλάσιον.

β. Ἐπὶ καταλήψεως πεζοδρομίου ἢ ὁδοῦ ὑπὸ ἀνοικοδομοῦντος, τὸ τέλος ὁρίζεται κατὰ ζώνας, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἀπὸ δραχμὰς 10 ἕως 200 κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον μηνιαίως. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τούτου εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν, ὡς καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀκινήτου.

γ. Ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως, τὸ τέλος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ ἀναλογοῦν τέλος καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀδείας χρήσεως, εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον, ἀναγραφομένου ἐπ' αὐτῆς τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ γραμματίου εἰσπράξεως. Ἡ εἴσπραξις ἐνεργεῖται κατόπιν σχετικοῦ σημειώματος τοῦ δικαιούχου δήμου ἢ κοινότητος.

4. Ἡ χρῆσις τῶν πλατειῶν διατίθεται εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰ περὶ αὐτὰς καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ἑστιατόρια, παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ καταστήματα, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς εἰδικώτερον ὁριζόμενα. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως συνεχομένου κοινοχρήστου χώρου, ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται δικαιώματα ἑτέρου δικαιουμένου τῆς χρήσεως τούτου, ἐὰν ὅμως οἱ δικαιούμενοι χρήσεως αὐτοῦ εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός, ἡ χρῆσις τοῦ συνεχομένου τούτου χώρου παραχωρεῖται ἀναλόγως τῶν προσόψεων τῶν καταστημάτων αὐτῶν ἢ ἀναλόγως ἄλλων κριτηρίων (τοπικῶν, τουριστικῶν, κυκλοφοριακῶν, πρασίνου κλπ.). Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ κατὰ χρῆσιν παραχωρούμενος χῶρος ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πεζοδρόμιον παρακειμένου καταστήματος ἢ κατοικίας, εἰμὴ μόνον τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει τοῦ χρησιμοποιοῦντος ἢ κατέχοντος τὰ ἀκίνητα ταῦτα.

5. Προκειμένου περὶ πλατειῶν ἔνθα προβάλλονται καταστήματα χρησιμοποιούμενα ὡς καφενεῖα, ἑστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα ἢ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἕκαστον ἐκμεταλλευτὴν τούτων παραχωρεῖται ἀναλόγως τῆς προσόψεως τοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἡ χρῆσις τοῦ ἑβδομήκοντα τοῖς ἑκατὸν (70%) τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν προβολὴν τοῦ χώρου, τὸ ὑπόλοιπον δὲ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ χώρου, διατίθεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐκμεταλλευτὰς ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ δὲν παρακωλύεται οὐσιωδῶς ἡ ἐλευθέρα χρῆσις αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ χρησιμοποιήσεως ὑπὸ δικαιουμένου τοῦ ἀναλογοῦντος αὐτῷ κοινοχρήστου χώρου τῆς πλατείας, ἡ χρῆσις τοῦ χώρου τούτου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς ἐκμεταλλευτὰς συνεχομένων μετ' αὐτοῦ καταστημάτων, ἀναλόγως τῆς προσόψεώς των.

6. Ὁ προτιθέμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους κοινοχρήστους χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν ὑποβάλλει, πρὸ τῆς χρήσεως, σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται: α) τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ ἡ ἐπωνυμία τοῦ αἰτοῦντος, τὸ εἶδος καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως καὶ β) ἡ θέσις, ἡ ἔκτασις καὶ τὸ εἶδος τοῦ αἰτουμένου πρὸς χρῆσιν χώρου, ὡς καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια δι' ἣν αἰτεῖται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως αὐτοῦ. Προκειμένης χορηγήσεως τῆς ἀδείας χρήσεως, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ σχετικοῦ ἐρωτήματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, γνωματεύει ἐὰν ὑφίστανται λόγοι ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας πεζῶν ἢ τροχοφόρων ἐπιβάλλοντες τὴν μὴ χορήγησιν τῆς αἰτουμένης ἀδείας, ὁπότε δὲν χορηγεῖται αὕτη. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἄδεια χορηγεῖται καὶ ἄνευ γνωματεύσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

7. Χορηγηθεῖσα ἄδεια χρήσεως τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους χώρων ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐγγράφου εἰδοποιήσεώς του ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ὅτι συντρέχουν λόγοι ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας πεζῶν ἢ ὀχημάτων ἢ ἕνεκα ληφθέντων μέτρων παρὰ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις συνεπάγεται ἐπιστροφὴν μόνον τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τέλους τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον διὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκλήθη ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια, καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

8. Ἐπὶ αὐθαιρέτου χρήσεως κοινοχρήστων χώρων τῶν ὁποίων ἔχει ἐπιτραπεῖ ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως, καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, πλὴν τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους, καὶ χρηματικὸν πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ ἀναλογοῦν τέλος διὰ τὸ διάστημα τῆς αὐθαιρέτου χρήσεως. Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐπιβάλλεται πρόστιμον εἰς βάρος τοῦ αὐθαιρέτως ποιουμένου χρῆσιν χώρου, τοῦ ὁποίου ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ μεγαλυτέρου κατὰ μ2 ποσοῦ τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου, προκειμένου περὶ χώρων τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως. Ἡ διαπίστωσις τῆς αὐθαιρέτου χρήσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

9. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου, οἱ χρησιμοποιοῦντες κοινοχρήστους χώρους δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως νόμου ἢ συμβάσεως μετὰ τοῦ δημοσίου κυρωθείσης διὰ νόμου, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων γίνεται χρῆσις τῶν ὡς ἄνω δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν χώρων, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων προβλέπεται ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ τέλους τούτου.

---

10. Ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων μὴ εὑρισκομένων πρὸ καταστημάτων ἢ εἰς τὴν προβολὴν αὐτῶν, ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δὲν ἀναιρεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἰδιότης τοῦ κοινοχρήστου, ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ἡ διενέργεια δημοπρασίας, τηρουμένων τῶν ἑκάστοτε διατάξεων περὶ ὅρων διενεργείας δημοπρασίας δι' ἐκμίσθωσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀκινήτων.

11. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος χορηγεῖ τὴν ἄδειαν χρήσεως κοινοχρήστου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ χώρου, μὴ δυναμένην νὰ ἐξικνεῖται πέραν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους διὰ τὰς περ. α' καὶ γ' τῆς παραγρ. 3, εἰς τὴν ὁποίαν ὁρίζεται ἡ τοποθεσία καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρουμένου κατὰ χρῆσιν χώρου, τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως, ὡς καὶ τὸ τέλος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3.

12. Ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια χρήσεως κοινοχρήστου χώρου δύναται νὰ ἀνανεοῦται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, μὴ ἀπαιτουμένης ἐκ νέου γνώμης τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

13. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄδεια τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν χρῆσιν κοινοχρήστων χώρων ἐν γένει παρὰ στασίμων ὑπαιθρίων μικροπωλητῶν. Εἰς τὴν ἄδειαν ἡ ὁποία κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν οἰκείαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ὁρίζεται ἡ θέσις, τὸ εἶδος χρήσεως, ὁ χρόνος διαρκείας, τὸ καταβληθὲν τέλος καὶ γίνεται ἐν αὐτῇ μνεία πάσης ὑποδείξεως ἐξυπηρετούσης αἰσθητικῶς καὶ τουριστικῶς τὴν πόλιν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐλέγχει τὴν ἄνευ ἀδείας ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῆς χορηγηθείσης τοιαύτης ἐγκατάστασιν τῶν πάσης φύσεως μικροπωλητῶν.

14. Οὐδεμία ἄλλη ἀρχὴ ἢ νομικὸν πρόσωπον ἢ ἵδρυμα ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐκδίδη ἀδείας χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλσῶν ἀνηκόντων εἰς δήμους ἢ κοινότητας ἢ παραχωρηθέντων εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐκμετάλλευσιν, στοῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων ἐν γένει, πλὴν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

15. Ὁ ἄνευ ἀδείας ποιούμενος χρῆσιν τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον κοινοχρήστων χώρων, τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὁ καθ' ὑπέρβασιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας ποιούμενος χρῆσιν τῶν αὐτῶν χώρων, ὡς καὶ ὁ χορηγῶν ἄδειαν χρήσεως τῶν χώρων τούτων, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβανομένη εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαγορεύη τὴν ἄνευ ἀδείας χρῆσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται χώρων. Ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν αὐθαιρέτως τοποθετουμένων ἀντικειμένων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο, κατόπιν ἐντολῆς πρὸς αὐτοὺς τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ἀρνήσει αὐτῶν ὑπὸ ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, τῇ συνδρομῇ τῆς τελευταίας ταύτης.

16. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἀδείας χρήσεως πεζοδρομίων, πλατειῶν καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων ἢ τοῦ ὑπεδάφους αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, στερηθῇ τῆς χρήσεως ταύτης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἕνεκα μέτρων ληφθέντων παρὰ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, δικαιοῦται εἰς ἐπιστροφὴν μόνον τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους.

17. Τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται οἱ ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη ἢ ἤθελε χορηγηθῇ ἄδεια ἱδρύσεως περιπτέρου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ/τος 1044/1971 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1324/1949 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν Ἀναπήρων Πολέμου Ὁπλιτῶν καὶ Θυμάτων Πολέμου», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1487/1950, ὡς ἰσχύει.

18 Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 4.

Τέλος καθαριότητος.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀνωτέρου β. δ/τος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων ἐν γένει χώρων, τῆς περισυλλογῆς, ἀποκομιδῆς καὶ διαθέσεως ἀπορριμμάτων, ὡς καὶ τῆς κατασκευῆς καὶ λειτουργίας κοινοχρήστων ἀφοδευτηρίων, ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου».

Ἄρθρον 5.

Ὑπολογισμὸς τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 25/1975 «περὶ ὑπολογισμοῦ καὶ τρόπου εἰσπράξεως δημοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 429/1976 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 25/1975», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Δι' ἐστεγασμένους χώρους ἄλλης χρήσεως, τὸ ἐμβαδὸν ἄνω τῶν χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ μέχρις ἐμβαδοῦ ἓξ χιλιάδων (6.000) τετραγωνικῶν μέτρων δύναται νὰ ὁρισθῇ μειωμένον ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν καθαριότητος καὶ τοῦ πράγματι ἐξυπηρετουμένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος χώρου. Διὰ τὸ πέρα τῶν ἓξ χιλιάδων (6.000) τετρ. μέτρων ἐμβαδόν, ὁ συντελεστὴς τοῦ τέλους δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ μεγαλύτερος τοῦ ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τοῦ ὁρισθέντος δι' ἐστεγασμένους χώρους μέχρι χιλίων (1.000) τετραγωνικῶν μέτρων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ μὴ ἐστεγασμένων χώρων, περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, μέχρις ἐμβαδοῦ ἓξ χιλιάδων (6.000) τετρ. μέτρων. Δι' ἐμβαδὸν πέρα τῶν ἓξ χιλιάδων (6.000) τετρ. μέτρων δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ συντελεστὴς μεγαλύτερος τοῦ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ ὁρισθέντος διὰ τὰ χίλια (1.000) πρῶτα τετραγωνικὰ μέτρα μὴ ἐστεγασμένου χώρου».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἄρθρον προστίθεται παράγραφος 10 ἔχουσα οὕτω:

«10. Ὁ συντελεστὴς τῶν τελῶν καθαριότητος ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων ἀναγνωριζομένων κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις ὡς Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων, δὲν δύναται νὰ ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50%) τοῦ ὁρισθέντος συντελεστοῦ διὰ τοὺς ἀντιστοίχους χώρους ἄνω τῶν ἓξ χιλιάδων (6.000) τετραγωνικῶν μέτρων.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981.

Ἄρθρον 6.

Τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων.

1. Τό, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 339/1976 «περὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγάς», ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 658/1977 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς χώρας», ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων προβλεπόμενον τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1982 εἰς ποσοστὸν τέσσαρα καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4.5%) ἐπὶ τοῦ μισθώματος κλίνης διὰ τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχείων, MOTELS, BUNGALOWS, ξενώνων καὶ ἐπιπλωμένων διαμερισμάτων) καὶ πάσης κατηγορίας.

2. Τὸ τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων, περὶ οὗ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 339/1976, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 658/1977, δύναται νὰ ἐπιβάλλεται πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 τοῦ Ν. 339/1976 ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς χώρας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ τέλους ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τούτων λαμβάνεται μέχρι τέλους Ἰουνίου, καὶ ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὕτη ληφθῇ μετὰ τὸ τέλος Ἰουνίου, ἰσχύει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ μεθεπομένου ἔτους.

3. Τὸ τέλος βαρύνει τὸν διαμένοντα πελάτην, ἀναγράφεται ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀποδείξεων καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

4. Τὸ ἐκ ποσοστοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τέλος προκειμένου περὶ ἐνοικιαζομένων δωματίων, διαμερίσματος, χώρου ἢ θέσεως εἰς ὀργανωμένην κατασκήνωσιν (CAMPING), καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου δήμου ἢ κοινότητος, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός, ὑποβαλλομένης ἅμα εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δηλώσεως καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους ἐπὶ τῶν μισθωμάτων τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνός. Εἰς τὴν δήλωσιν ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ ἡ ἐπωνυμία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑποχρέου, ὁ μὴν τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη, τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ τέλος συνολικὸν ποσὸν μισθωμάτων καὶ τὸ ὀφειλόμενον τέλος. Ὁ δημόσιος ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός.

5. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλιποῦς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ τέλους, ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, βάσει τῶν παρεχομένων εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας οἰκονομικῆς ἐφορίας σχετικῶν στοιχείων καὶ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ τέλους δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἰσόποσον τοῦ τέλους.

6. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων πάσης λειτουργικῆς μορφῆς (ξενοδοχείων, MOTELS, BUNGALOWS, ξενώνων καὶ ἐπιπλωμένων διαμερισμάτων) καὶ πάσης κατηγορίας, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσπραττόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ τέλος συμβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετὰ τοῦ Φ.Κ.Ε. ἀναγραφόμενον διακεκριμένως καὶ συνεισπράττεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημοσίου ταμείου ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀποδόσεως τοῦ Φ.Κ.Ε. καὶ συγχρόνως μετ' αὐτοῦ. Ὁ δημόσιος ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως μηνός. Ὁ δικαιοῦχος δῆμος ἢ κοινότης δὲν διενεργεῖ ἔλεγχον τῶν στοιχείων εἰσπράξεων ἐκ διανυκτερεύσεων, ἀρκούμενος εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἔλεγχον τῶν στοιχείων εἰσπράξεως τοῦ Φ.Κ.Ε. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως ἢ μὴ καταβολῆς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ τέλους ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας οἰκονομικῆς ἐφορίας πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ 10% τοῦ τέλους δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἰσόποσον τοῦ τέλους.

7. Τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ περιωρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

8. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

Τέλος ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων κέντρων διασκεδάσεως, ἑστιατορίων κλπ.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ Ν. 339/1976, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 658/1977, προβλεπόμενον τέλος ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων ὑπολογίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος δύναται ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἡμερομηνίας νὰ ἐπιβάλλεται πέρα τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ τέλος τοῦτο ἐπιχειρήσεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικαιούχων τοῦ τέλους τούτου δήμων καὶ κοινοτήτων ἄνευ συνδρομῆς προϋποθέσεώς τινος καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων α) τῶν οἰνομαγειρείων καὶ καφεζυθοπωλείων γ' κατηγορίας καὶ ἀνωτέρας, ταβερνῶν β' κατηγορίας καὶ ἀνωτέρας, ζυθοπωλείων καὶ μπὰρ ἀνεξαρτήτως κατηγορίας καὶ β) κέντρων πολυτελείας ὑπαγομένων εἰς τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ/τος 254/1973 «περὶ ἀναμορφώσεως τῆς νομοθεσίας κέντρων διασκεδάσεως καὶ κέντρων πολυτελείας», ὡς ἰσχύει τοῦτο. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, δὲν ἀπαιτεῖται μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1981 ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 ἐδάφ. α' τοῦ Ν. 339/1976, πλὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου.

3. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλος δύναται νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὰς ἐν αὐτῇ καὶ τῇ παρ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου των, ἄνευ συνδρομῆς προϋποθέσεώς τινος ἀπὸ 1.1.1981.

4. Ἡ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ τέλους ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τούτων, λαμβάνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Τὸ τέλος βαρύνει τὸν πελάτην καὶ ἀναγράφεται διακεκριμένως εἰς τὰ ἐκδιδόμενα, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, στοιχεῖα, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὸν λογαριασμόν, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τοῦτο εἰς τὸ οἰκεῖον δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον, ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου δήμου ἢ κοινότητος.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5, 7 καὶ 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τέλος ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγάς, ὁριζόμενον ἀπὸ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἕως δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἑκάστης λούσεως, τὸ ὁποῖον βαρύνει τὸν πελάτην, ὡς λούσεων νοσουμένων καὶ τῶν εἰσπνοῶν ἀτομικῶν ἢ ὁμαδικῶν, ὡς καὶ τῶν ρινοπλύσεων. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ τέλος ἀποφάσεως, ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰς ἀνωτέρω πηγάς.

8. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐνοικιάσεως ἀνάθεσις τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 8.

Τέλος ἐπὶ τῶν ὀχημάτων ὑπὲρ τοῦ Δήμου Βόλου.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ Δήμου Βόλου, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου του, τέλους μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐφ' ἑκάστου πάσης φύσεως ὀχήματος ἐπιβιβαζομένου εἰς τὸν λιμένα Βόλου ἐπὶ ὀχηματαγωγοῦ πλοίου, προοριζομένου διὰ λιμένα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἐκ τοῦ τέλους τούτου ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἀποδίδεται εἰς τὸν Δῆμον Νέας Ἰωνίας Μαγνησίας.

2. Τὸ ἀνωτέρω τέλος βαρύνει τὸν καταβάλλοντα τὸν ναῦλον καὶ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἐκδιδομένου δι' αὐτὸν παραστατικοῦ, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο καὶ ἀποδίδεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Δῆμον Βόλου. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἑκάστου μηνὸς ὁ ὑπόχρεως, διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγουμένου μηνὸς εἰσπραχθέντα ποσὰ τέλους, ὑποβάλλει εἰς τὸν Δῆμον Βόλου διπλότυπον δήλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα αὐτοῦ, ὁ μὴν τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπιβιβασθέντων ὀχημάτων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ τέλους, καταβάλλων συγχρόνως τοῦτο.

3. Ὁ ἔλεγχος τῆς κανονικῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους ἐνεργεῖται δι' ὀργάνων τοῦ Δήμου Βόλου.

4. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς ἢ ἐλλιποῦς ἢ ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τέλους, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ ἀπὸ 24—9/20.10.1958 β.δ/τος.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ρυθμίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

Πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10% ὑπὲρ Δημοτικῶν Φιλαρμονικῶν.

1. Τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 537/1948 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ προσθέτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ λειτουργούντων δημοσίων θεαμάτων κλπ.» ὁριζόμενον πρόσθετον εἰδικὸν τέλος 10%, ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου τῶν εἰς τὰς πόλεις Ζακύνθου, Κορίνθου, Ἰωαννίνων, Πατρῶν καὶ Ἱεράπετρας λειτουργούντων ἐπὶ διατετιμημένῃ εἰσόδῳ δημοσίων θεαμάτων (ἐξαιρέσει τῶν μελοδραματικῶν παραστάσεων), ὑπὲρ τῶν φιλαρμονικῶν τῶν πόλεων τούτων, ἀντιστοίχως.

2. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ προσθέτου τέλους τῆς προηγουμένης παραγράφου, εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων τῶν πόλεων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὁποίων ὑπάγονται αἱ φιλαρμονικαὶ καὶ κατατίθενται ὑπ' αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεώς των μηνός, εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Ζακύνθου καὶ τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Κορίνθου, Ἰωαννίνων, Πατρῶν καὶ Ἱεράπετρας, κατὰ περίπτωσιν, ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων δημοτικῶν φιλαρμονικῶν, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψιν.

Ἄρθρον 10.

Φόρος ἐπὶ τῶν ἠλεκτροδοτουμένων χώρων, τῶν χρησιμοποιουμένων ἢ προοριζομένων διὰ κατοικίαν ἢ δι' ἄσκησιν ἐπαγγέλματος.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἐπιβάλλουν ὑπὲρ αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου των, φόρον ἐφ' ἑκάστου ἐστεγασμένου ἢ μὴ χώρου οἰκιακοῦ καταναλωτοῦ ἢ καταναλωτοῦ ἐμπορικῆς ἢ βιομηχανικῆς χρήσεως κειμένου εἰς τὴν περιφέρειάν των, ἀνὰ μετρητὴν παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς ΔΕΗ. Ὁ φόρος βαρύνει τὸν ποιούμενον χρῆσιν τοῦ χώρου καὶ ἐν περιπτώσει μὴ χρησιμοποιήσεως τούτου τὸν κύριον ἢ νομέα αὐτοῦ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου εἰς ἀκεραίας μονάδας δραχμῶν ἀπὸ ἓξ (6) ἕως δέκα ἓξ (16) ἐτησίως, κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον φωτιζομένης ἐπιφανείας ἐστεγασμένου χώρου. Προκειμένου περὶ μὴ ἐστεγασμένου χώρου, ὁ συντελεστὴς τοῦ φόρου ὁρίζεται κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον φωτιζομένης ἐπιφανείας, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοὺς ἐστεγασμένους χώρους ὁρισθέντος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις, λαμβανομένη μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους, οἱ δὲ ὁριζόμενοι δι' αὐτῆς συντελεσταὶ φόρου, ἰσχύουν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ μέχρι τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Οἱ οὕτω καθοριζόμενοι συντελεσταὶ τροποποιούμενοι, δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐλήφθη ἡ σχετικὴ ἀπόφασις. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ ληφθῇ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1980.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου προκύπτει διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀνὰ μετρητὴν παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρὰ τῆς ΔΕΗ τετραγωνικῶν μέτρων ἐπιφανείας τοῦ χώρου, ἐπὶ τὸν συντελεστὴν τοῦ φόρου. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐπιφανείας τῶν ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ὑφισταμένη πραγματικὴ ἢ πλασματικὴ ἐμβαδομέτρησις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσπραττομένων τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 25/1975 «περὶ ὑπολογισμοῦ καὶ τρόπου εἰσπράξεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 429/1976. Προκειμένου περὶ τῶν ἠλεκτροδοτουμένων τὸ πρῶτον χώρων, ἡ ἐμβαδομέτρησις ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰς παρὰ τῶν ὑποχρέων ὑποβαλλομένας εἰς τὴν ΔΕΗ διὰ τὴν σύνδεσίν των ὑπευθύνους δηλώσεις, ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν ὁποίων βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῷ ἀντίγραφον τούτων. Ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ΔΕΗ ἕνα μόνο συντελεστὴ διὰ τὸν φόρον, ὁ ὁποῖος πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ τὸ ἐμβαδόν, ἀποδίδει ποσὸν φόρου ἴσον πρὸς τὸ προκῦπτον ἐκ τοῦ γινομένου τοῦ πραγματικοῦ ἐμβαδοῦ ἐπὶ τὸν κατὰ κατηγορίαν συντελεστήν. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰς τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας τῶν κατοικιῶν τῶν κειμένων εἰς ἀγροτικὰς περιοχάς, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ χῶροι σταυλισμοῦ καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς κυρίας κατοικίας λοιποὶ χῶροι οἱ ὁποῖοι δὲν προορίζονται διὰ κατοικίαν.

4. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν συνεισπράττονται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, ὑποβάλλονται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καταστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας δι' ἕκαστον ὑπόχρεων ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν φόρον χώρου.

5. Αἱ καταρτιζόμεναι καταστάσεις ἀποστέλλονται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ ἰσχύουν καθ' ὃν χρόνον ἰσχύει ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μὴ ἀπαιτουμένης νέας κατ' ἔτος συντάξεως καταστάσεως. Ὁ φόρος οὗτος συνεισπράττεται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ διὰ δόσεων ἴσων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἔτος ὑπ' αὐτῆς λογαριασμῶν καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρονικῆς περιόδου, καθ' ἣν ἐκτείνεται ὁ ὑπὸ ταύτης ἐφαρμοζόμενος κύκλος καταμετρήσεως, ἀνεξαρτήτως ἂν ὁ κύκλος οὗτος συμπίπτει πρὸς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος καὶ τῆς τυχὸν μεταβολῆς τῶν συντελεστῶν.

6. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον βεβαίωσις τοῦ φόρου συντελεῖται, εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις συνεισπράξεως ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ μετὰ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου ρεύματος, διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὑποχρέου εἰς τὸν οἰκεῖον κατάλογον τῆς ΔΕΗ τὸν ἀφορῶντα τὰ τέλη ταῦτα, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν ὑφίσταται συνείσπραξις τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὑποχρέου εἰς τὰς ἀποστελλομένας κατὰ τὴν παρ. 4 εἰς τὴν ΔΕΗ καταστάσεις. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις δὲν ἀπαιτεῖται σύνταξις χρηματικοῦ καταλόγου ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

7. Τὰ εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ποσὰ φόρου ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας, διὰ τῆς αὐτῆς ἐκκαθαριστικῆς καταστάσεως τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἐντὸς τοῦ τρίτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, τὸν ὁποῖον ἀφοροῦν λογιστικῶς οἱ σχετικοὶ λογαριασμοί.

8. Ἡ ΔΕΗ δύναται νὰ παρέχῃ, εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας χρηματικὰς προκαταβολάς, ἔναντι τῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰσπραττομένων ποσῶν φόρου.

9. Δῆμοι ἔχοντες ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὑπηρεσίαν ὑδρεύσεως ἢ δημοτικὴν ἐπιχείρησιν ὑδρεύσεως ἢ δημοτικὸν ὀργανισμὸν ὑδρεύσεως, δύνανται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ὑποχρεωτικῆς συνεισπράξεως τοῦ φόρου ὑπὸ τῆς ΔΕΗ. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ νομάρχου, κοινοποιοῦνται εἰς τὴν ΔΕΗ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

10. Ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου, εἰς περίπτωσιν αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς ἐπιφανείας ἐξ οἱουδήποτε λόγου τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 χώρων, ὑποβάλλει συμπληρωματικὴν ἢ τροποποιητικὴν κατὰ περίπτωσιν δήλωσιν εἰς τὴν ΔΕΗ, διὰ τοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται δήμου ἢ κοινότητος.

11. Ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἐνεργεῖ ἔλεγχον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δηλώσεων. Εἰς περίπτωσιν ἀνακριβοῦς δηλώσεως, εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καταναλωτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος α) βεβαιοῦται ὁ ἀναλογῶν πρὸς τὸν ἀποκρυβέντα χῶρον φόρος καὶ β) ἐπιβάλλεται πρόστιμον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ β. δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958. Ἡ ἀπόφασις αὕτη κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπόχρεων ἐπὶ ἀποδείξει καὶ εἰς τὴν ΔΕΗ, διὰ τὴν χρέωσιν τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἀνακριβῆ δήλωσιν διὰ τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ συνολικοῦ φόρου καὶ προστίμου, ἀποδιδομένου παρ' αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν εἰσπράξεων. Ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης εἰς τὸν τηρούμενον παρ' αὐτῷ δι' ἕκαστον ὑπόχρεων πίνακα (καρτέλλα), καταχωρίζει καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δηλώσεων, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ πρὸς εἴσπραξιν ὑπὸ τῆς ΔΕΗ φόρου.

12. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φόρου, ἡ ΔΕΗ προβαίνει εἰς διακοπὴν τοῦ ρεύματος, μὴ ἐπαναχορηγοῦσα τοῦτο μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ὀφειλομένου φόρου. Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε ζητηθῆ ἡ ἐπαναχορήγησις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἡ ΔΕΗ γνωστοποιεῖ ἐγγράφως τοῦτο εἰς τὸν δικαιοῦχον τοῦ φόρου δῆμον ἢ κοινότητα, μετὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ ὑποχρέου διὰ τήν, μερίμνῃ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν, εἴσπραξιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

13. Ἐπὶ διαδοχῆς τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν ἠλεκτροδοτούμενον χῶρον, ἐὰν ὑφίσταται ὀφειλόμενον ποσόν, ἡ ΔΕΗ γνωστοποιεῖ ἐγγράφως εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τὴν τοιαύτην διαδοχήν, ὡς καὶ τὸ παρὰ τοῦ ἀποχωρήσαντος ὀφειλέτου παραμένον ἀνεξόφλητον ποσόν, διὰ τὴν εἴσπραξίν του παρὰ τούτου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν καὶ εἰς βάρος τοῦ κυρίου ἢ νομέως τοῦ ἀκινήτου, κατὰ τὸν χρόνον γενέσεως τῆς ὀφειλῆς.

14. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως διὰ τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος ἄρθρου χώρους, ἡ φωτιζομένη ἐπιφάνεια αὐτῶν προσδιορίζεται καθ' ὑπολογισμὸν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προσδιορίζεται καὶ ἡ φωτιζομένη ἐπιφάνεια τῶν περὶ ὧν πρόκειται χώρων καὶ ἐπὶ περιπτώσεως ἀρνήσεως ἐλέγχου τῆς ἀκριβείας τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ ἄρνησις διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῆς πέρα τῆς δηλωθείσης ἐπιφανείας, δέον νὰ προκύπτουν ἐξ ἐκθέσεως τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὸν ἔλεγχον ὀργάνου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

15. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης κοινοποιεῖ εἰς τὸν ὑπόχρεων, ἐπὶ ἀποδείξει, ἀπόσπασμα τῆς σχετικῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς καταλόγους, ὡς καὶ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, περὶ ἐπιβολῆς εἰς βάρος τούτου τῶν κυρώσεων τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ ἀπὸ 24—9/20.10.1958 Β. Δ/τος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 11.

16. Κατὰ τῶν φορολογικῶν ἐγγραφῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐπιβολῆς προστίμου, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ν. δ/τος 4260/1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 505/1976 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰ Τακτικὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια τῶν φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῆς μετονομασίας τούτων εἰς Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια», ἐνδίκων μέσων, ἀσκουμένων ἐντὸς (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τῆς ἐγγραφῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, τῆς ἀσκουμένης προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῆς ὀφειλῆς.

17. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τῶν ὡς ἄνω ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν ἀμφισβητήσει ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου α) τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἀκινήτου ὡς ἐστεγασμένου χώρου, ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀρχομένης, ἐπὶ μὲν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τῆς ἐγγραφῆς, τῆς ἀσκουμένης προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα, ἐπὶ δὲ συνεισπράξεως ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως τοῦ πρώτου λογαριασμοῦ, τῆς προσφυγῆς μὴ ὑπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα καὶ β) τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ φόρου καὶ προστίμου λόγῳ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως, διὰ τὸ πέρα τοῦ δηλωθέντος ἐμβαδοῦ, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ βεβαιωτικοῦ καταλόγου ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, τῆς προσφυγῆς ἐπαγομένης ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως βεβαιωθέντος ποσοῦ φόρου.

18. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὑπὸ τῆς ΔΕΗ τῶν δαπανῶν εἰσπράξεως τοῦ ὡς ἄνω φόρου, αὕτη παρακρατεῖ ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%).

19. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.

Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Οἱ ἀποτελοῦντες συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικὰς ἢ μελισσοκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ὡς καὶ αἱ δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένουν ὡς τοιαῦται, ἐξαιρέσει τῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν τριῶν (3) στρεμμάτων, κειμένων ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000). Τὸ συστηματικὸν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 12.

Φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, φόρος ὀφείλεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ζύθου ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ αὐτοῦ ἢ ἀντιπροσώπου του ἢ ὑπὸ τρίτου διὰ λογαριασμόν του καὶ βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Ὁ φόρος οὗτος ἀναγράφεται διακεκριμένως ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ στοιχείων, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τούτου κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ ζύθου.

2. Μέχρι καὶ τῆς εἰκοστῆς τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου, Μαΐου, Αὐγούστου καὶ Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ὁ ὑπόχρεως εἰς ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλει εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον:

α) τριπλότυπον δήλωσιν διὰ τὰ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον ὑποκείμενα εἰς φόρον ἀκαθάριστα ἔσοδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ ὑποχρέου (ὀνοματεπώνυμον ἢ ἐπωνυμία, ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσις), τὸ τρίμηνον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη, ἡ φορολογητέα ἀξία καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ

β) ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ φόρου.

3. Ἐπὶ μὴ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρου ἢ ἐκπροθέσμου ἢ ἐλλιποῦς καταβολῆς τούτου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταλογίζονται εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου, πλὴν τοῦ φόρου, καὶ προσαυξήσεις, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 67 καὶ 70 τοῦ ν.δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ὡς αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν καὶ ἐπιβάλλονται τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 30, 31 καὶ 33 τοῦ ν. 820/1978 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν περιστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» ὁριζόμενα πρόστιμα, κατὰ περίπτωσιν, τὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἔσοδα περιέρχονται εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας. Διὰ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ τῶν προστίμων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὡς ἰσχύουν ἑκάστοτε, αἱ διατάξεις τοῦ ν.δ. 3323/1955.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ν.δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Εἰσφορὰ ἐπὶ ὠφελουμένων ἀκινήτων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν 15% ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαυξήσεως. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς διὰ πάντα τὰ ὠφελούμενα ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων ἔργων διατεθείσης ὁλικῆς δαπάνης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυχὸν ἀπαιτηθείσης τοιαύτης δι' ἀποζημίωσιν ἐξ ἀπαλλοτριώσεων. Ἐὰν ἡ συνολικὴ εἰσφορὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἀνωτέρω ὅριον, τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν ἐκπίπτεται, μειουμένης ἀναλόγως τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου ὑποχρέου. Διὰ τὰ αὐτὰ ἀκίνητα μία μόνον εἰσφορὰ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται, ἀνεξαρτήτως μεταγενεστέρας ἐκτελέσεως νέων ἔργων, ἐντὸς μιᾶς πενταετίας.

3. Ἡ εἰσφορὰ βαρύνει τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς βεβαιώσεως αὐτῆς κύριον τοῦ ὠφελουμένου ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ κτήματος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπικαρπίας ἢ νομῆς τὸν ἐπικαρπωτὴν ἢ νομέα τούτου. Ἐὰν ὑφίσταται δικαίωμα δουλείας, τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐπιμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τοῦ κυρίου ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ νομέως, ἑκάτερος δὲ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν μέρους τῆς εἰσφορᾶς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος. Ἐὰν ὑφίσταται μίσθωσις παρατεινομένη ἀναγκαστικῶς, ἡ εἰσφορὰ μειοῦται κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος πρὸς τὸ καταβαλλόμενον τοιοῦτον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὠφελούμενα ἀκίνητα κεῖνται ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων ἑτέρου δήμου ἢ κοινότητος, ἡ ἀναλογοῦσα εἰσφορὰ βεβαιοῦται παρ' αὐτοῦ εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα.

6. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους βεβαιουμένη εἰσφορὰ εἰσπράττεται εἰς ἓξ ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, καθίστανται ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτηταὶ ὅλαι αἱ ὀφειλόμεναι δόσεις, εὐθυνομένου εἰς ὁλόκληρον τοῦ ἑκάστοτε κυρίου ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ νομέως τοῦ ἀκινήτου».

Ἄρθρον 14.

Εἰσφορὰ λόγῳ ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἰσχύουν, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ περιοχῶν χαρακτηριζομένων ὡς οἰκιστικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν» ἢ περιοχῶν ἐντασσομένων εἰς τὸ σχέδιον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 15.

Εἰσφορὰ λόγῳ τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ β. δ/τος τῆς 24—9/20.10.1958 ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Ἡ εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς ὀκτὼ (8) ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) δραχμῶν, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Δύναται ὅμως ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς δι' αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἄσκησιν προσφυγῆς προθεσμίας, νὰ ζητήσῃ ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς μέχρι λήψεως τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς, ἥτις δὲν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου πολεοδομικοῦ γραφείου ἄνευ προηγουμένου σημειώματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος περὶ ὀφειλῆς τῆς εἰσφορᾶς. Εἰς περίπτωσιν ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς, ἐνεργεῖται νέα ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος β. δ/τος καὶ νέα βεβαίωσις διὰ τὴν τυχὸν διαφορὰν τῆς εἰσφορᾶς, διὰ τὸν προσδιορισμὸν δὲ τῆς ὑπεραξίας, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀγοραία ἀξία τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὸν χρόνον λήψεως τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ τυχὸν ἀναστολῆς εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς ζητήσει ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του. Τὸ προϊὸν τῆς εἰσφορᾶς διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων. Ἐν περιπτώσει νέας τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, ἐξ ἧς ἐξέλιπεν ἡ ὑπεραξία ἡ προκύψασα ὑπὲρ ἀκινήτων τινῶν ἐκ τῆς ἀρχικῆς τροποποιήσεως, δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ εἰσπραχθῇ ἡ εἰσφορὰ κατὰ τὸ μὴ καταβληθὲν μέχρι τῆς νέας τροποποιήσεως τμῆμα της, ἐφ' ὅσον οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἐνήργησαν μέχρι ταύτης οἰκοδομικὰς ἐργασίας βάσει τῶν μεταβληθέντων εὐμενῶν ὅρων. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἀναζητοῦνται».

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ τελῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀναπροσαρμόζονται τὰ κάτωθι ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τέλη, ὡς ἀκολούθως:

1. Τό, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος ὡς ἰσχύει, προβλεπόμενον τέλος διαφημίσεως, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν 12% καὶ 6% ἀντιστοίχως, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένας περιπτώσεις.

2. Τά, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 21 τοῦ ἀνωτέρω β. δ/τος, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν. δ/τος 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», τέλη καθαριότητος καὶ σταθμεύσεως δημοσίας καὶ

ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐτοκινήτων καὶ ὀχημάτων ἐν γένει, ὁρίζονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 εἰς ποσοστὸν 15% ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐπιβαλλομένων τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν. δ/τος 703/1970 δὲν θίγονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Τά, ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 170/1967 «περὶ τρόπου βεβαιώσεως παραβάσεων καὶ ἐπιβολῆς ποινῶν σχετικῶν μὲ τὴν στάθμευσιν ὀχημάτων, κυκλοφορίαν πεζῶν καὶ ὀχημάτων ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἐπιβαλλόμενα τέλη σταθμεύσεως (παρκομέτρων), κυμαινόμενα μεταξὺ 10—30 δραχμὰς ὡριαίως καθορίζονται κατὰ περιοχὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 17.

Προσδιορισμὸς συντελεστῶν ἀνταποδοτικῶν τελῶν.

Τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων θὰ καλύπτῃ ὑποχρεωτικῶς τὰς ἐν γένει δαπάνας λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος, ἤτοι τὰς ἀποδοχὰς τοῦ τακτικοῦ καὶ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ, τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν τῶν μέσων ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων καὶ καταβρέγματος, ὡς καὶ πᾶσαν ἑτέραν δαπάνην, σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν διεξαγωγήν, τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Ὁ μὴ προσδιορισμὸς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου τοῦ τέλους εἰς τὸ προσῆκον ὕψος, συνιστᾷ βαρεῖαν παράβασιν καθήκοντος καὶ ἐπισύρει κατὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 120 καὶ 124 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπιβαλλομένων ἀνταποδοτικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 18.

Ἔσοδα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰχθυοτροφείων λιμνοθαλάσσης Μεσολογγίου—Αἰτωλικοῦ καὶ ἐκ τοῦ παραγομένου ἅλατος.

1. Ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων δημοσίων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς λιμνοθαλάσσης Μεσολογγίου—Αἰτωλικοῦ, ποσοστὸν εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸν Δῆμον Αἰτωλικοῦ. Ἡ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς, ἐκδιδομένου εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸν ὁποῖον ἀναγράφεται ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις.

2. Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν. δ/τος 4104/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων», ὡς νῦν ἰσχύουν, προβλεπομένη ὑπὲρ ΙΚΑ εἰσφορὰ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ διατιθεμένου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἅλατος εἰς εἴκοσιν ἑπτὰ (27) λεπτὰ κατὰ χιλιόγραμμον μειοῦται διὰ τὸ διατιθέμενον ἐκ τῶν ἁλυκῶν τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου ἅλας εἰς ἕνδεκα (11) λεπτά. Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐκ δέκα ἕξ (16) λεπτῶν τοῦ διατιθεμένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἁλυκῶν ἅλατος, ἀποδίδεται εἰς τοὺς δήμους Μεσολογγίου καὶ Αἰτωλικοῦ καὶ εἰς τὴν κοινότητα Νεοχωρίου Μεσολογγίου κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα. Ἡ κατανομὴ τοῦ ἐσόδου τούτου μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀναλόγως τοῦ πραγματικοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, τοῦ ἐμφαινομένου εἰς τοὺς δημοσιευομένους ἐπισήμους πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἑκάστοτε γενικῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 19.

Πρόστιμα.

Τὸ ἄρθρον 73 τοῦ ἀπὸ 24—9/20.10.1958 β. δ/τος, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 73.

Πρόστιμα.

1. Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἢ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τοιαύτης, ὁσάκις διὰ τὴν βεβαίωσιν φόρων ἢ τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἀπαιτεῖται ὑποβολὴ δηλώσεως ἢ μὴ ἐκπληρώσεως ἄλλων νομίμως ἐπιτασσομένων ὑποχρεώσεων, ὁ ὑπόχρεως ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον, ὡς ἀκολούθως, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος β. δ/τος:

α) Ἐπὶ μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως, εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν ὀφειλόμενον φόρον ἢ τέλος ἢ δικαίωμα.

β) Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως, εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τοῦ φόρου ἢ τέλους ἢ δικαιώματος, τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου θὰ διέφευγε διὰ τῆς ἀνακριβείας.

γ) Ἐπὶ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως, εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους ἢ δικαιώματος δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ πεντήκοντα ἐπὶ τῆς ἑκατὸν (50%) τοῦ ποσοῦ τούτου.

δ) Ἐπὶ μὴ ἐκπληρώσεως ἄλλων νομίμως ἐπιτασσομένων ὑποχρεώσεων ἴσον πρὸς τὸ (50%) τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις.

2. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος βάσει σχετικῆς ἐκθέσεως δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὀργάνου καὶ εἰσπράττεται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα.

3. Ἡ ἀπόφασις ἐπιβολῆς προστίμου μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως κοινοποιεῖται εἰς τὸν ὑπόχρεων, ὅστις δικαιοῦται εἰς ἄσκησιν κατ' αὐτῆς τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ παρόντος β. δ/τος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ν.δ. 4260/1962 καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν. 505/1976, ἐνδίκων μέσων».

Ἄρθρον 20.

Ἔνδικα μέσα.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 25/1975, προστεθεῖσαι διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 429/1976 καὶ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 25/1975.

Ἄρθρον 21.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

1. Εἰς τοὺς δήμους δὲν παρέχεται ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤσκησαν τὸ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων παρεχόμενον εἰς αὐτοὺς δικαίωμα ἐπιβολῆς φορολογίας πρὸς πορισμὸν ἐσόδων. Ἡ διαπίστωσις τῆς ἀσκήσεως ἢ μὴ τοῦ δικαιώματος τούτου, γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ οἰκείου νομάρχου.

2. Διὰ π.δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ δυναμένου νὰ μεταρρυθμισθῇ ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐφαρμογῆς του, καθορίζεται ὁ τρόπος κατανομῆς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῶν ἐσόδων τῶν ἄρθρων 37 τοῦ ν. δ/τος 4260/1962 καὶ 16 τοῦ ν. δ/τος 703/1970. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ δ/τος τούτου ἡ κατανομὴ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

Ἀπαλλαγὴ λογαριασμῶν Ν.Δ. 309/1974 ἐκ κρατήσεων.

1. Οἱ λογαριασμοί, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 7 τοῦ ν.δ. 309/1974 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ

Παρακαταθηκών καὶ Δανείων λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν — 'Εφόδια 'Υδρεύσεως», ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας των κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων. Τυχὸν καταβληθέντα δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Εἰς τὸν 'Υπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν ἀνήκει ἡ ἀρμοδιότης τοῦ καταλογισμοῦ ποσῶν ἀχρεωστήτως ἢ ἀνοικείως καταβαλλομένων ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου. 'Ο καταλογισμὸς ἐνεργεῖται εἰς βάρος τῶν ἀχρεωστήτως ἢ ἀνοικείως λαβόντων δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, τὰ δὲ ποσὰ βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. 'Εκδοθεῖσαι μέχρι τοῦδε καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, θεωροῦνται νόμιμοι.

Ἄρθρον 23.

'Αποδέσμευσις εἰδικευμένων τακτικῶν ἐσόδων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 215/1975 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τοῦ ν. δ/τος 2189/1952 «περὶ Τοπικῶν 'Ενώσεων καὶ Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μέχρι τῆς 20ῆς 'Απριλίου 1967 κλπ.», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 24.

Διασφάλισις καταβολῆς ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων.

Πρὸς διασφάλισιν τῆς κανονικῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων, παρακρατεῖται ὑπ' εὐθύνη τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Ταμείου, ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσπραττομένων ἐσόδων ἑκάστου δήμου, τῶν μὴ νόμῳ διατιθεμένων δι' εἰδικοὺς σκοπούς, ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς ἀποδοχὰς καὶ συντάξεις ἑνὸς διμήνου τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων αὐτῶν, ὅπερ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων καὶ ἀνανεοῦται διαρκῶς ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ εἰσπραττομένων ἐσόδων.

Ἄρθρον 25.

Κάλυψις ἐλλειμμάτων τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων καὶ μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (50.000.000) ἐτησίως, εἰς βάρος τῆς τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ ὡς ἄνω Κλάδου, δι' ἰσοπόσου μειώσεως τῆς πρὸς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ἐνισχύσεως.

2. 'Η ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεως Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων ὑποχρεωτικὴ ἐτησία εἰσφορὰ τῶν Κοινοτήτων, δύναται νὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατανεμομένων ἐσόδων τῶν κοινοτήτων, τῶν κατατιθεμένων εἰς κοινοὺς λογαριασμούς, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

3. 'Επίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος μέχρι δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) ἐτησίως εἰς βάρος τῆς τακτικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν χρησιμοποιήσεως διερμηνέων—μεταφραστῶν ἐκτὸς τῆς χώρας εἰς διεθνῆ συνέδρια ἢ συμβούλια εἰς τὰ ὁποῖα μετέχουν ἐκπρόσωποι τῶν Ο.Τ.Α. ἢ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

'Η περαιτέρω διάθεσις τῆς πιστώσεως ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν.

Ἄρθρον 26.

'Αρμοδιότης τῶν Ο.Τ.Α. ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ καθαριότητος καὶ σταθμεύσεως ὀχημάτων.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα λόγῳ παρανόμου σταθμεύσεως ὀχημάτων εἰς χώρους μὴ ἐπιτρεπομένους ἢ εἰς χώρους ἔνθα ὑπάρχουν μετρηταὶ χρόνου σταθμεύσεως (παρκόμετρα), ἄνευ καταβολῆς τοῦ καθωρισμένου τέλους, εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν Ταμείων Δικαστικῶν Εἰσπράξεων ἢ ἄλλων δημοσίων ταμείων, ἀποδίδονται εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθη ἡ παράβασις. 'Η πληρωμὴ τῶν προστίμων δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον. 'Αποδοθέντα ποσὰ ἐκ προστίμων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς δήμους ἢ κοινότητας δὲν ἀναζητοῦνται. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 104 καὶ 105 τοῦ νόμου 614/1977 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος 'Οδικῆς Κυκλοφορίας» καὶ τοῦ ν. δ/τος 805/1971 «περὶ πταισματικῶν παραβάσεων, βεβαιουμένων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων», ὡς ἰσχύουν, προβλεπόμενα πρόστιμα ἐπιβάλλονται καὶ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 1065/1980 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικα», προβλεπομένης εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος προκειμένου περὶ παραβάσεων τῶν περὶ σταθμεύσεως ὀχημάτων καὶ καθαριότητος διατάξεων.

2. Τὰ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τῶν περὶ καθαριότητος διατάξεων.

3. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος καθορίζονται αἱ ἁρμοδιότητες καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως αὐτῶν, τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὀργάνων τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, περὶ ἧς αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἀνωτέρω νόμου 1065/1980.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 27.

Νέος καθορισμὸς ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων.

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίων ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων ὑπήχθησαν εἰς τὰ διοικητικὰ ὅρια τοῦ δήμου ἢ κοινότητος οἰκισμοί, ἀπογεγραμμένοι ἢ μὴ αὐτοτελῶς, οἵτινες δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ προσαρτήσεως διάταγμα τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὰ διοικητικὰ ὅρια τοῦ ὁποίου ὑπήχθησαν, ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ νομάρχου, νέος καθορισμὸς ὁρίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων, κατὰ περίπτωσιν.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος μετεφέρθη οἰκισμὸς ὁμόρου δήμου ἢ κοινότητος μερίμνῃ τοῦ Κράτους εἰς τὸν ὁποῖον ἐγκατεστάθη τὸ σύνολον ἢ ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ μεταφερθέντος οἰκισμοῦ, ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ νομάρχου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, νέος καθορισμὸς ὁρίων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὁρίων, κατὰ περίπτωσιν.

Ὁ νέος καθορισμὸς ὁρίων χωρεῖ, ἐφ' ὅσον οἱ ἐγκατασταθέντες εἰς τὸν νέον οἰκισμὸν ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι δημόται τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἐξ οὗ μετεφέρθησαν, ἡ δὲ θέσις τοῦ νέου οἰκισμοῦ ἐπιτρέπει τὴν διατήρησιν τῆς ἐδαφικῆς συνεχείας τῆς διοικητικῆς περιφερείας ἑκατέρου τῶν ὁμόρων ὀργανισμῶν.

3. Ὑποθέσεις, ἀναφερόμεναι εἰς διαφορὰς ὁρίων μεταξὺ Δήμων ἢ Κοινοτήτων, διὰ τὰς ὁποίας ἠσκήθησαν προσφυγαὶ κατ' ἐκθέσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρίων ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1973 ἕως 25 Ἰουλίου 1974 ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ὁρίων καὶ ἀπερρίφθησαν διὰ τυπικοὺς λόγους ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων, ἐπαναφέρονται κατ' ἐξαίρεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος πρὸς οὐσιαστικὴν κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων διὰ νέας προσφυγῆς, ἀσκηθησομένης ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετὰ προηγουμένην πρὸς τοῦτο ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

Ἀπ' εὐθείας ἐκποίησις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

1. Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐκτάσεις περιελθοῦσαι εἰς τὴν κυριότητα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καθ' οἱονδήποτε τρόπον, κατεχόμεναι αὐθαιρέτως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ δεκαπενταετίας τοὐλάχιστον καὶ συστηματικῶς καλλιεργούμεναι ἢ δενδροφυτευθεῖσαι, δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς αὐθαιρέτως κατέχοντας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δῆμον ἢ κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ν.δ. 3958/1959 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων τῶν κλήρων διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας, κυρώσεως πράξεών τινων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἐξαιρέσει τῆς εἰς αὐτὰς ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

2. Δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ οἰκοπεδικοὶ χῶροι καταληφθέντες μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1970 καὶ κατεχόμενοι κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄνευ δικαιώματος, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκποιηθοῦν εἰς τοὺς κατέχοντας τούτους, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 127/75 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων διατάξεων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας καὶ περὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δῆμον ἢ κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ χῶροι, ἐκτάσεως μέχρι πεντακοσίων (500) τετραγωνικῶν μέτρων, ἐφ' ὧν ἀνηγέρθησαν κτίσματα ὑπὸ προσφύγων ἐξ ἀνταλλαγῆς ἢ κληρονόμων των, παραχωροῦνται ὑπὸ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων δωρεὰν εἰς τοὺς κατόχους των, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαιουμένων στεγαστικῆς ἀποκαταστάσεως βάσει τῆς ἀπὸ 1.1.1923 Συνθήκης τῆς Λωζάνης καὶ δὲν ἔτυχον εἰσέτι ὑπὸ τοῦ κράτους τοιαύτης.

3. Βοσκήσιμοι γαῖαι, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 2074/1920 «περὶ τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις κοινοτικῶν γαιῶν», παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸν συνοικισμὸν Παλλάδιον τῆς κοινότητος Ἀμβροσίας τοῦ Νομοῦ Ροδόπης καὶ ἐκμισθωθεῖσαι πρὸς καλλιέργειαν ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης, δύνανται νὰ ἐκποιοῦνται εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος μισθωτὰς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Ἡ ἐκποιουμένη ἔκτασις πρὸς ἕκαστον μισθωτὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δώδεκα (12) στρεμμάτων. Τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης, ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀμβροσίας ὡς προέδρου, ἑνὸς ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἑνὸς γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ καταβάλλεται εἰς πέντε (5) ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἑπομένου τῆς ἐκποιήσεως ἔτους.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ ἐφαρμόζωνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ δι' ἐκτάσεις διὰ τὰς ὁποίας ἐπεβλήθη δικαίωμα χρήσεως.

Ἄρθρον 29.

Ἀπ' εὐθείας ἐκμίσθωσις λατομείων ἀδρανῶν ὑλικῶν εἰς συνεταιρισμούς.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἡ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμίσθωσις τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως λατομείων ἀδρανῶν ὑλικῶν εἰς νομίμως λειτουργοῦντας συνεταιρισμοὺς λατόμων τῶν ὁποίων ἅπαντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτήτου δήμου ἢ κοινότητος, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 669/77 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως λατομείων». Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν λατομείων μαρμάρων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν παραχώρησις ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ συνεταιρισμοῦ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς διατάξεως ταύτης ἡ ἄδεια ἐκμεταλλεύσεως ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς, ὁ δὲ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τῆς συμβάσεως καθορισθέντος μισθώματος.

Ἄρθρον 30.

Τομαὶ ἢ ἐκσκαφαὶ ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν.

1. Προκειμένου περὶ τομῆς ἢ ἐκσκαφῆς ὁδοστρώματος, ἐρείσματος ἢ πεζοδρομίου δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὁδοῦ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργου ἐκτελουμένου ὑπὸ ἐπιχειρήσεως κοινῆς ὠφελείας, ὀργανισμοῦ, νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ἡ ἄδεια περὶ ἧς αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 614/77 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος ὁδικῆς κυκλοφορίας», χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἐντὸς δεκαημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, συνοδευομένης ὑπὸ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι τοῦ αἰτοῦντος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ. Ἐν ἀρνήσει τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ἢ παρερχομένης ἀπράκτου τῆς δεκαημέρου προθεσμίας, ὡς καὶ ἐν διαφωνίᾳ τοῦ αἰτοῦντος ὡς πρὸς τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, περὶ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς ἀδείας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ἀποφαίνεται ὁ νομάρχης, μετὰ γνώμην τοῦ προϊσταμένου τῆς παρ' αὐτῷ Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

2. Ἐν τῇ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείᾳ ἀναφέρονται οἱ τεχνικοὶ ὅροι βάσει τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦται ὁ τυχὼν τῆς ἀδείας νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ὁδόστρωμα, ἔρεισμα ἢ πεζοδρόμιον εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν, δύναται δὲ νὰ περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατασκευῆς νέου ἀσφαλτικοῦ τάπητος, καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐν ᾗ ἐξετελέσθη τομὴ ἢ ἐκσκαφή. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρισθείσης προθεσμίας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γενομένης φθορᾶς, ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης δύναται νὰ καταλογίσῃ πρὸ πάσης ἀποκαταστάσεως τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην εἰς βάρος τοῦ ὑπόχρεου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἡ δὲ σχετικὴ μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως τῆς ὡς ἄνω δαπάνης πρόσκλη-

σις πρὸς τὸν ὑπόχρεων ἢ τὸ ἔνταλμα πληρωμῆς δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικόν τι μέσον οὔτε εἰς ἀναστολὴν πληρωμῆς.

Ἄρθρον 31.

Μεταβίβασις προσκυρωτέων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκτάσεων.

1. Κοινόχρηστοι δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐκτάσεις καταστᾶσαι προσκυρωτέαι συνεπεία τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος λόγῳ μειώσεως τοῦ εὔρους τῶν ὁδῶν, δύναται νὰ μεταβιβάζωνται πρὸς τοὺς δικαιούχους παροδίους ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ὑποβαλλομένη εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Τὸ τίμημα τῶν οὕτω μεταβιβαζομένων ἐκτάσεων, ὁρίζεται κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον τῆς τρεχούσης ἀξίας των, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, τῇ αἰτήσει τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν α) διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, β) τοῦ προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ, ἀναπληρουμένων ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των καὶ γ) ἑνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου, ὑποδεικνυομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀποστέλλεται σχεδιάγραμμα τοῦ πρὸς ἐκποίησιν χώρου, συντασσομένου ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου καὶ ἐν ἐλλείψει τῆς ΤΥΔΚ.

Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος.

Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ ὑπόθεσιν, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν βαρύνουσα τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα.

3. Περὶ τῆς μεταβιβάσεως ἀποφασίζει τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον, τὸ δὲ τίμημα ἐξοφλεῖται εἰς τέσσαρες ἰσοπόσους ἑξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης, τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ ταύτης ὁμοίας τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ὑπόχρεων.

4. Ἐν μὴ καταβολῇ δόσεώς τινος, τὰ τυχὸν καταβληθέντα ἐκπίπτουν ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὁ δὲ δικαιοῦχος στερεῖται παντὸς δικαιώματος ἀπορρέοντος ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 32.

Συμβιβαστικὴ ἐπίλυσις φορολογικῶν διαφορῶν.

1. Ὅπου ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν ἢ ἀναγνώρισιν φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μειώσεως οἱουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορᾶς, ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ προστίμου μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος ἢ συνδέσμου δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ φορολογουμένου ἔχει ὑπαχθεῖ εἰς τὰ Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια, συνιστᾶται κατὰ δῆμον ἢ κοινότητα, ἐπιτροπὴ ἐπιλύσεως διὰ συμβιβασμοῦ τούτων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεως τῶν φορολογουμένων βεβαιουμένων ποσῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται α) ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ καὶ ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ τοὐλάχιστον ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὡς Προέδρου, β) ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου Κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ ἁρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ γ) ἐξ ἑνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου. Ὁ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ὁρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ οἰκείου δημάρχου ἢ προέδρου. Εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Θεσσαλονίκης, Περιστερίου καὶ Πατρέων δύναται νὰ συνιστῶνται πλείονες τῆς μιᾶς ἐπιτροπαί.

Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος.

Ἡ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προκειμένου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ νομάρχου, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

Εἰς τὸν πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις κατὰ ὑπόθεσιν καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν βαρύνουσα τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα.

3. Πᾶς φορολογούμενος ἀσκῶν προσφυγὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 505/76 «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰ Τακτικὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια τῶν φορολογικῶν διαφορῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῆς μετονομασίας τούτων εἰς Τακτικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια», δικαιοῦται ὅπως αἰτήσεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς καὶ τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἐπίλυσιν τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑφισταμένης διαφορᾶς ἢ ἀμφισβητήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ παραλαμβάνουσα τὴν προσφυγὴν ὑπηρεσία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ὑποχρεοῦται ὅπως διαβιβάσῃ ἀμελλητὶ ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐπιτροπήν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς δεκαημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς ὁρίσῃ ἡμερομηνίαν συζητήσεως οὐχὶ μεταγενεστέραν τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαημέρου προθεσμίας, καλοῦσα τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ πρόσκλησις ἀπευθύνεται εἰς τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ δικογράφῳ τῆς προσφυγῆς ἀναφερομένην διεύθυνσιν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ διαπιστώνουσα ὅτι συντρέχουν λόγοι μειώσεως ἢ διαγραφῆς τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ συντάσσει πρακτικὸν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ὑπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ ἀντικλήτου αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ διαπιστώνῃ ὅτι δὲν συντρέχουν λόγοι διαγραφῆς τοῦ βεβαιωθέντος ποσοῦ ἐφ' οὗ τὸ πρόστιμον ἢ πρόκειται περὶ προστίμου αὐτοτελῶς ἐπιβληθέντος, ἡ μείωσις τοῦ προστίμου δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) αὐτοῦ.

6. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρακτικὸν διαβιβάζεται εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 5 εἰκοσαημέρου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτοῦ ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Διὰ τῆς, περὶ ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ μετὰ τὸν κατὰ νόμον ἔλεγχον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ νομάρχου, τελειοῦται ὁ συμβιβασμός, τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς καθισταμένης ἄνευ ἀντικειμένου.

8. Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ συμβιβασμὸς κατὰ τὴν παρ. 5 ἢ δὲν περαιωθῇ ἡ διαδικασία τούτου κατὰ τὴν παρ. 7, ἡ ὑπηρεσία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος διαβιβάζει ἀμελλητὶ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 33.

Δημοσίευσις ἀποφάσεων νομαρχῶν.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 301/1976 «περὶ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευομένης ὕλης καὶ ρυθμί-

σεως θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν ταύτης», δὲν χρήζουν δημοσιεύσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τούτου ἀποφάσεις νομαρχῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐπικυροῦνται ἢ ἐγκρίνονται ἀποφάσεις συμβουλίων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἄρθρον 34.

Συμπλήρωσις συμβουλίου καὶ ὁρισμὸς γραμματέων.

Εἰς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1065/1980 κυρωθέντος Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος συμβούλιον μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Διοικήσεως, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ μὲν συμβουλίου τούτου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ κλάδου ΑΤ1 διοικητικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. τῶν δὲ ἐπιτροπῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 119 παρ. 2, 187 παρ. 2 καὶ 203 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ κλάδου ΑΤ1 διοικητικοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐσωτερικῶν τῆς οἰκείας νομαρχίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 35.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐπεκτείνωνται ἀναλόγως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 887/1979 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ.» καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 παρ. 2 τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 197/1978, προστίθεται περίπτωσις ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις: α) Μέχρι δύο θέσεων δικηγόρων ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ μέχρι τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ΚΕΔΚΕ. Οὗτοι δύνανται νὰ παρίστανται εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους δι' ὑποθέσεις δήμων καὶ κοινοτήτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῆς ΚΕΔΚΕ καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δίδεται ὑπὸ τούτων εἰς αὐτοὺς τοιαύτη ἐντολή. Οἱ προσλαμβανόμενοι συνδέονται μετὰ τῆς ΚΕΔΚΕ διὰ σχέσεως ἐντολῆς καὶ β) δύο θέσεων ὑπαλλήλων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου γνωριζόντων ἀπταίστως τὴν Ἀγγλικὴν ἢ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, προσηκόντως διαπιστουμένην καὶ κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνωτάτης σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διεθνῶν ἐπαφῶν καὶ σχέσεων τῆς ΚΕΔΚΕ μετὰ τῶν πάσης φύσεως διεθνῶν ὀργανισμῶν διὰ θέματα τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἡ πρόσληψις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀπόλυσις. Αἱ ἀποδοχαὶ των καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1198/1972.

Ἄρθρον 37.

Ἡ περίπτωσις ε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ π.δ. 197/1978, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε) Ἑνὸς κλητῆρος ἐπὶ μισθῷ ὑπαλλήλου 12ου ἕως 8ου βαθμοῦ».

Ἄρθρον 38.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 197/1978, προστίθενται παράγραφοι 3 καὶ 4 ἔχουσαι οὕτω:

«3. Εἰδικῶς διὰ τὰς Τοπικὰς Ἑνώσεις Ἀττικῆς καὶ Θεσσαλονίκης ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς αὐτῶν πρόσληψις μέχρι πέντε ἰδιωτῶν ἐν συνόλῳ ἐχόντων τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον γυμνασίου (ἑξαταξίου) ἢ λυκείου νέου τύπου ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου.

4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 13 παρ. 9 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 197/1978, ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τοπικὰς ἑνώσεις δήμων καὶ κοινοτήτων, τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου».

Ἄρθρον 39.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου ΜΕ, οἵτινες ἐπανενετάγησαν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 125/1973 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 287/1974 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΝΠΔΔ καὶ τῶν ΟΤΑ», ἀλλὰ εἰς βαθμὸν μὴ ἀνάλογον τοῦ συνολικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας των, λόγῳ περιορισμοῦ τῆς ἑνιαίας διαβαθμίσεώς των, ἐπανεντάσσονται κατὰ τοὺς ὅρους, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τούτων.

2. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κλάδου ΣΕ, οἱ κεκτημένοι συνολικὸν χρόνον ὑπηρεσίας ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτουμένου διὰ τὴν μέχρι καὶ τοῦ κατεχομένου βαθμοῦ προαγωγικὴν αὐτῶν ἐξέλιξιν, ἐπανεντάσσονται κατὰ τοὺς ὅρους, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Π.Δ. 1172/1977 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων κατατάξεως τῶν θέσεων τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Νομικῶν Προσώπων εἰς κλάδους, διαβαθμίσεως τούτων καὶ καθορισμοῦ τῶν τυπικῶν προσόντων διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας».

3. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπανεντάξεις ἐνεργοῦνται εἰς τοὺς κλάδους εἰς οὓς ἀνήκουν οἱ ὑπάλληλοι καὶ εἰς βαθμὸν οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 6ου διὰ τοὺς κλάδους ΜΕ καὶ 8ου διὰ τοὺς κλάδους ΣΕ, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς οἰκείους ὀργανισμοὺς προβλέπεται ἀντίστοιχος διαβάθμισις τῶν θέσεων.

Ἄρθρον 40.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες εἰς δήμους πραγματικοῦ πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 ἡμερομίσθιοι μηχανικοί, ὑπομηχανικοί, ἐργοδηγοὶ καὶ σχεδιασταί, συμπληρώσαντες μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἐντάσσονται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς ἀντιστοίχους κενὰς ὀργανικὰς θέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς συσταθησομένας τοιαύτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν.

2. Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὐσιαστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων πρὸς διορισμὸν (γενικῶν καὶ εἰδικῶν) τυπικῶν προσόντων, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

3. Ἡ ἔνταξις γίνεται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῆς θέσεως ἢ καὶ εἰς ἀνώτερον τούτου καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ διὰ τὰς θέσεις τῶν κλάδων ΜΕ καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ διὰ τὰς θέσεις τῶν κλάδων ΑΤ καὶ ΑΡ, ἐφ' ὅσον ὁ ἐντασσόμενος ἔχει χρόνον ὑπηρεσίας, ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ τὰς περὶ προαγωγῶν διατάξεις καὶ ἐφ' ὅσον αἱ θέσεις τῶν οἰκείων κλάδων εἶναι ἑνιαῖαι μέχρι τοὺς ἀνωτέρω βαθμούς.

Ὁ τυχὸν πλεονάζων εἰς τὸν εἰς ὃν ἡ ἔνταξις βαθμὸν χρόνος ὑπηρεσίας, ὑπολογίζεται μετὰ τὴν μονιμοποίησιν τῶν ἐντασσομένων, διὰ πᾶσαν περαιτέρω βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν.

4. Ἡ ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ ἀρχαιότης τῶν ἐντασσομένων λογίζεται διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἐντάξεως πράξεως, ἡ δὲ σειρὰ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐντασσομένων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ἡμερομισθίων.

5. Οἱ οὕτως ἐντασσόμενοι τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν διὰ τὸν ἑπόμενον βαθμὸν πρὶν ἢ ἀποκτήσουν δικαίωμα κρίσεως διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον οἱ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐντάξεως ἀρχαιότεροί των.

Ἄρθρον 41.

Ἡ μηνιαία ἀντιμισθία τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ ν.δ. 1140/1972 διεπομένων νομικῶν συμβούλων καὶ δικηγόρων, ἐξαιρέσει τοῦ παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσ/νίκης νομικοῦ συμβούλου καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου ἀμοιβῆς τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῶν κατ' ἄρθρον 92 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ Κώδικος τῶν Δικηγόρων» ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 42

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν προσωρινῶν εἰσπρακτόρων καθορίζεται εἰς ποσοστὸν μέχρι δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐσόδων, τῶν βεβαιουμένων καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικῶν χρηματικῶν καταλόγων.

Ἡ ἐτησία ἀποζημίωσις ἑκάστου προσωρινοῦ εἰσπράκτορος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμῶν. Εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦτο ὅριον δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἐπιδόματα ἑορτῶν καὶ ἀδείας.

Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως, ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ποσοστοῦ πέραν τοῦ ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) τῶν βεβαιωθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου εἰσπράκτορος ἐσόδων, οὗτος δικαιοῦται προσθέτου ἀμοιβῆς ἐξ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 831/1978 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» συσταθεῖσα παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν μία θέσις τοῦ κλάδου ΑΤ1 Διοικητικοῦ ἐπὶ βαθμῷ Ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, μετατρέπεται εἰς θέσιν κλάδου Τεχνικῶν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

2. Ἡ πλήρωσις τῆς θέσεως ἐνεργεῖται, ἅμα τῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κενώσει μιᾶς τῶν ἐπὶ βαθμῷ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ θέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, διὰ προαγωγῆς ὑπαλλήλου, ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, τοῦ κλάδου ΑΤ τεχνικῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Ὁ προαγόμενος εἰς τὴν ἀνωτέρω θέσιν ἐπικουρεῖ τὸν ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ γενικὸν διευθυντὴν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰς τὰ καθήκοντά του.

Ἄρθρον 44.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, θέσαντες ὑποψηφιότητα διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1978 καὶ μὴ ἐκλεγέντες, ἐπανέρχονται, τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς τὴν ἐξ ἧς παρητήθησαν θέσιν.

Ἄρθρον 45.

Τὰ τμήματα καθαριότητος, παιδικῶν ἐξοχῶν, προσωπικοῦ, γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ Γ' νεκροταφείου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀποσπώμενα ἐκ τῶν οἰκείων Δ/νσεων εἰς ἃς ὑπάγονται καθίστανται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διευθύνσεις καὶ προΐστανται τούτων ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου τῶν κλάδων ΑΤ1 ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ—2ῳ, αὐξανομένων ἰσοπόσως τῶν θέσεων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ-2ῳ τοῦ κλάδου ΑΤ1.

Ἄρθρον 46.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἐδάφιον δεύτερον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 197/1978 Π. Δ/τος καὶ μετὰ τὴν φράσιν «πλὴν τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένου βοηθοῦ δημάρχου».

Ἄρθρον 47.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης μέχρι 5 ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν Δημοσίων Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς, Ἀγροτικῆς καὶ τῆς ΕΤΒΑ.

Ἡ ἀπόσπασις ἐνεργεῖται μετ' αἴτησιν τοῦ οἰκείου δήμου δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τῆς Τραπέζης.

Οἱ ἀποσπώμενοι ἀσκοῦν καθήκοντα εἰδικοῦ συμβούλου καὶ μισθοδοτοῦνται κανονικῶς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἧς ἀποσπῶνται, λαμβάνουν δὲ ἐπὶ πλέον ἐκ τοῦ δήμου ὡς ἔξοδα κινήσεως ποσὸν καθοριζόμενον διὰ τῆς περὶ ἀποσπάσεως ἀποφάσεως. Τὰ ἔξοδα κινήσεως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ των μισθοῦ.

Ἡ εἰς τοὺς δήμους ὑπηρεσία των λογίζεται ὡς ὑπηρεσία εἰς τὴν ἐξ ἧς ἀποσπῶνται. Ἡ ἀπόσπασις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέρα τῶν δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἴρεται δὲ διαρκούσης τῆς διετίας οἴκοθεν ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ δημάρχου, ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν περὶ ἀποσπάσεως ἀπόφασιν ὀργάνου.

2. Συνιστῶνται εἰς μὲν τὸν Δῆμον Ἀθηναίων δύο (2) θέσεις, εἰς δὲ τοὺς Δήμους Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἀνὰ μία (1) θέσις μετακλητῶν εἰδικῶν συμβούλων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς ὑπαλλήλου 2ου βαθμοῦ καὶ δύο (2) θέσεις μετακλητῶν ὑπαλλήλων εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω δήμων. Αἱ θέσεις τῶν μετακλητῶν ὑπαλλήλων συνιστῶνται διὰ τὰς ὑπηρεσίας τύπου καὶ δημοσίων σχέσεων τῶν ἀνωτέρω δήμων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς ὑπαλλήλου 4ου βαθμοῦ.

Ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημάρχου.

Οἱ διοριζόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις δέον νὰ εἶναι κάτοχοι πτυχίου ἡμεδαποῦ πανεπιστημίου ἢ ἀνωτάτης σχολῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 48.

1. Ὀφειλαὶ πρὸς δήμους καὶ κοινότητας ὑποχρέων ἐκ προσκυρωθεισῶν ἐκτάσεων λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως, βεβαιωθεῖσαι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1975, ἀνεξαρτήτως γενομένου ἢ μὴ διακανονισμοῦ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν εἰς δόσεις, ἀπαλλάσσονται τοῦ νομίμου τόκου καὶ πάσης ἄλλης προσαυξήσεως, ἐφ' ὅσον καταβληθοῦν εἰς τρεῖς ἰσοπόσους ἑξαμηνιαίας δόσεις ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλαγὴ χωρεῖ καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ τόκοι ἐπεδικάσθησαν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς ἑξαμηνιαίας δόσεως ἀποστερεῖ τὸν ὀφειλέτην τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς δόσεως ταύτης.

3. Καταβληθέντες ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ὀφειλῶν τόκοι συμψηφίζονται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ὀφειλῆς καὶ κατ' ἰσομοιρίαν εἰς ἑκάστην τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 ὁριζομένων διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῆς τριῶν ἑξαμηνιαίων δόσεων.

4. Τόκοι βεβαιωθέντες αὐτοτελῶς δι' ἐξοφληθείσας ἀτόκως κατὰ τὸ παρελθὸν δόσεις τῶν ἐν λόγῳ ὀφειλῶν διαγράφονται οἴκοθεν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ταμίου ἅμα τῇ καταβολῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου τῆς πρώτης ἑξαμηνιαίας δόσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς ὀφειλῆς του.

Ἄρθρον 49.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται αἱ διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 5 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 3185/1955 «περὶ κέντρων διακοπῶν καὶ παραθερισμοῦ ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι», β) τῶν ἄρθρων 6 παράγρ. 2, 3, 4 καὶ 5, 7 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ν. δ/τος 318/1969 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων». Ἐπίσης καὶ μόνον καθ' ὃ μέρος ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 339/1976, «περὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων τέλους διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν καὶ ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγάς», ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 658/1977 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Χώρας», ἀπὸ μὲν 1ης Ἰανουαρίου 1981 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ τέλος ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν, ἀπὸ δὲ 1ης Ἰανουαρίου 1982 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ τέλος διαμονῆς παρεπιδημούντων.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	**ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικά καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.000
2. » » » Β'	»	1.500
3. » » » Γ'	»	700
4. » » » Δ'	»	1.500
5. » » » Νομικῶν ΠροσώπωνΔ.Δ. κ.λπ.	»	700
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	100
7. » » » Παράρτημα	»	400
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	4.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	400
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	9.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	50
2. » » » Β'	»	75
3. » » » Γ'	»	35
4. » » » Δ'	»	75
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	35
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	5
7. » » » Παράρτημα	»	20
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	200
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	20
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	450

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 5 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 10 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 30 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 30 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν .... Δρχ. 14.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» .... » 14.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β') .... » 7.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν .... » 3.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως .... » 6.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ .... » 5.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70» .... » 3.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ - ΗΣΑΠ - ΟΣΕ .... » 1.500
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν .... » 1.500
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967» Δρχ. 1.500
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67» .... » 1.500
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» .... » 1.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν .... Δρχ. 1.500
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν .... » 1.500
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως .... » 1.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων .... » 1.500
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη) .... » 600
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη » 500
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ. ... » 400
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις .... » 400

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων» .... » 1.500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων .... » 1.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων: .... Δρχ. 600

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως .... » 600

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ